

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 37	Utgitt 7 oktober	1935
--------	------------------	------

Forandring i reglementet for Norges bank. 2 septbr.

Efter beslutning i møte 2 september 1935 av Norges banks representantskap er reglementets § 9 forandret og får herefter følgende ordlyd:

Alt til seddelfabrikasjonen bestemt papir og blanketter som ikke er under arbeide, likeså samtlige gravyrer, klisjéer, stemppler etc. som ikke er i bruk ved seddelfabrikasjonen, skal opbevares under 2 låser i ildfast rum i seddeltrykkeriets bygning. Til den ene lås har trykkerichefen nøkkel; nøkkelens til den annen lås skal være under direksjonens verge og kan kun utleveres til den eller de representanter for direksjonen som er utpekt til å øve kontroll ved inn- og utlevering av seddelpapir m. v. Så vel trykkerichefen som direksjonens representant(er) skal være til stede når rummene åpnes og inntil de atter er gjenlåst.

Skriv frå Socialdepartementet.

20 septbr.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. lov nr. 5 frå 2 april 1917 § 3, avgjer departementet med dette at den som i Vikedal herad, Rogaland fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 1 januar 1936 skal ha løyve til det.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

24 septbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet en av Berg herredstyre, Østfold fylke, i møte 9 september 1935 vedtatt beslutning om et tillegg til annet ledd i § 7 i politivedtekten for herredet som fremtidig skal lyde:

«Det er forbudt:

- Å la tisper ferdes ute i løpetiden.
- Å holde hunder ute når de ved gjøen eller på annen måte forstyrrer omgivelsene.
- Å la hunder gå løse på offentlig vei i tidsrummet 15 april—1 september.»

25 septbr. **Skriv** frå Socialdepartementet.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. § 5 i lov frå 2 april 1917, stadfester departementet den vedtekta som Øyslebø heradstyre, Vest-Agder fylke, har fastsett i møte 9 september 1935 for herbyrge og vertshusnæringa i Øyslebø og som skal gjelde til so lenge frå 21 oktober d. å.

Vedtekta lyder so:

§ 1. Kvar den som gjer seg næring av å driva herbyrge (hotell, pensjonat, losjihus og dilikt) eller vertshus (servering av mat og drykk) skal syrgja for at det ikkje hender noko som strider mot orden og sømd i dei roma som blir nytta til dette.

Fullle folk må ikkje få sleppa inn i vertshus eller herbyrge.

§ 2. Ingen må visa seg synleg drukken i vertshus eller herbyrge og ingen må gjera seg skyldig i bråk eller valdsferd so han plågar andre gjester, verten eller huslyden eller tenerane hans, eller so han uroar andre av dei som bur i huset eller umkring. Heller ikkje må nokon på anna vis syna usømeleg eller harmeleg åtferd.

§ 3. Vertshusa skal vera stengde frå kl. 21 til kl. 6 um kvardagane. På sun- og helgedagar kan dei berre haldast opne frå kl. 17 til kl. 20. I den tida vertshusa skal vera stengde må det ikkje bli servert mat eller drykk og inga gjester må få sleppa inn eller halda til i vertshusa.

Desse fyresegnene gjeld ikkje servering til ferdafolk eller til faste gjester i herbyrge.

Ved einskilde høve kan politiet gjeva løyve til å stengja seinare og opna tidelegare. Politiet kan også gjeva slikt løyve ein gong for alle til vertshus der servering av mat er det viktugaste, når det ikkje er grunn til å tru at løyvet vil bli misbrukt.

På den andre sida kan politiet krevja at det blir stengt kl. 21, dersom det finn at verten ikkje held den rette orden eller grannane blir uroa med bråk frå vertshuset.

Politiet kan når som helst og utan varsel taka att eit løyve det har gjeve.

Det som er sagt i denne paragrafen, gjer ikkje noko brigde i dei lovsette fyresegnene um sals- og skjenketid for brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød.

§ 4. Det er lovleg å bruka kvinneleg tenarhjelp i vertshus, men i fall politiet meiner det er grunn til det, kan det heilt eller i nokon mun forby at det blir brukt kvinner under ein viss alder.

§ 5. I den tid herbyrge og vertshus er opne, kan politi-25 septbr. folk når som helst halda ettersyn i dei og i alle rom som har samband med dei.

§ 6 .Avtrykk av desse vedtektene skal vera uppslege på eit lett synleg stalle i alle herbyrge og vertshus.

§ 7. Brot på desse vedtektene er strafflagt, jfr. straffelova § 339, 2.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

27 septbr.

I medhald av lov nr. 4 av 9 juli 1926, 2dre leden godkjenner departementet eit av Bakke herad i Vest-Agder fylke 2 september 1935 gjort vedtak um at eigar eller innehavar av hund i dette herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter.

Dette skal likevel ikkje gjelda buhundar som brukast til å passa krøteri og heller ikkje gjelda hundar, når det vert godtgjort at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

2 oktbr.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av samme dag, har Landbruksdepartementet under 2 oktober 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Tyristrand herred, Buskerud fylke:

1. Det skal til fangst av fisk være forbudt å benytte:
 - a. lyster eller noe annet med spiss eller krok forsynt redskap som er beregnet på å slukes av fisken,
 - b. fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys,
 - c. reiv i tiden fra isløsningen til og med 15 juni.

2. Intet fiskeredskap må utsettes således at det sperrer mer enn halve bekke- eller elvebredden ved almindelig sommervannstand.

Redskaper anbragt fra motsatte bekke- eller elvebredder skal ha en innbyrdes avstand av minst 10 meter.

3. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

4. Disse regler trer i kraft 1 januar 1936 og blir gjeldende inntil videre. Fra samme tid opheves Landbruksdepartementets bestemmelse av 1 april 1933 om fiskeriregler for Tyristrand herred.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

3 oktbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni

3 oktbr. 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Øymark herredstyre, Østfold fylke, i møter 10 desember 1934, 21 januar og 28 august 1935 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Politivedtekten har følgende ordlyd:

§ 1. Som offentlig vei regnes i denne vedtekt enhver vei, gate, sti, offentlig plass, park, brygge, adkomst til gård, hus eller lignende som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

På eller i umiddelbar nærhet av offentlig vei må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, slagsmål, skrik, skrål, kortspill, dans, lek eller lignende, hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, sømmeligheten krenkes, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes. På samme steder er det forbudt å fortære eller søke å fortære rusdrikk. Likeledes er på sådan vei sang og musikk forbudt uten etter lensmannens spesielle tillatelse for hver enkelt anledning.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets anordninger til ordenens opretholdelse. Om folketog eller andre prosesjoner skal det i forveien skje melding til politiet (lensmannen); barnetog 1 mai og 17 mai dog undtatt. Politiet kan forby slike optog, når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet.

§ 3. Ingen må på eller ved offentlig vei eller over denne skyte, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander, tende op ild, kaste sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller de som ferdes på veien forulempes.

Ved mineringsarbeide og all omgang med skytevåben på eller ved offentlig vei, må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 4. Under kjelkeakning, ski- eller skøiteløpning på offentlig vei må utvises tilstrekkelig forsiktighet overfor de veifarende. Politiet (lensmannen) kan forby sådan benyttelse av vei på steder hvor den finnes å være farlig eller til hinder eller ulempe for ferdselen.

§ 5. Efterat politiets (lensmannens) uttalelse er innhentet, bestemmer formannskapet hvilke av herredets offentlige plasser kan benyttes som holdeplasser for drosjer og andre kjøretøier.

Nærmere regler angående drosjekjøring fastsettes av politiet, likesom politiets tillatelse må innhentes for å kunne benytte holdeplassene.

§ 6. På offentlig vei må ikke kastes eller legges avfall, ³ oktbr. søppel, spiker, glasskår eller lignende. Søppeldynger, kloakk-munninger eller andre avløp, hvorved urenslighet oppstår, må ikke anbringes således at de støter mot offentlig vei eller veigroft.

§ 7. Hunder som viser sig biske eller som har tilbøilighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller fare mot dem, skal holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder som på grunn av størrelse eller rase anses farlige. Ingen må hisse hund på noen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den i hans påsyn anfaller noen.

Herreløse hunder kan oppbringes av politiet, hvorom bekjentgjørelse innrykkes i avis. Såfremt ingen eier har meldt sig innen 14 dager etter bekjentgjørelsen, kan politiet drepe hunden eller selge den.

Hundeeiere skal dra omsorg for, at deres hunder ikke medfølger til og virker forstyrrende ved gudstjenester, oppbyggeser eller lignende offentlige møter eller sammenkomster.

§ 8. Enhver som ernærer sig ved bevertning med spise- eller drikkevarer skal, så vidt det står til ham eller henne, sørge for, at det i de dertil benyttede lokaler intet foregår, som strider mot orden eller sømmelighet.

§ 9. Sammenkomst til avholdelse av dans og annen lystighet, eller sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, må ikke finne sted uten etter forutgående tillatelse av politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

§ 10. Offentlige forestillinger og forevisninger m. v. som er omhandlet i lov av 22 mai 1875 må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen). Heller ikke må noen uten politiets tillatelse som næring holde offentlig dans, maskerade, skytebane, karusell, ringkasting eller lignende. For hver dag eller aften en forestilling eller forevisning som omhandlet gis, svares en avgift til kommunekassen fra kr. 10,00 til kr. 50,00 etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis.

Konsserter, skuespill eller andre forestillinger som gis i veldedig øiemed, er fritatt for avgift, likeså kirkekonsserter.

§ 11. De i §§ 9 og 10 nevnte bestemmelser gjelder også tilstillinger i friluft. Stedet må da godkjennes av politiet (lensmannen).

Tillatelse efter §§ 9 og 10 kan tilbakekalles når som helst og skal alltid være knyttet til en bestemt person, f. eks.

3 oktbr. formannen i vedkommende forening, som i alle deler skal være den ansvarlige. Denne plikter til ordenens oprettholdelse og til å forebygge fare for publikums sikkerhet å treffe fornødne foranstaltninger efter politiets anvisninger.

Lokalene og ordensvernene må i forveien være godkjent av politiet (lensmannen) som også kan være til stede og når som helst avbryte forestillingen eller sammenkomsten.

Besøkende plikter å etterkomme politiets eller den for sammenkomsten ansvarliges ordre og i og utenfor lokalet opføre sig sømmelig.

Den som får tillatelsen, plikter å bære de utgifter som overholdelsen av betingelsen medfører.

Slike sammenkomster skal slutte senest kl. 2. Herfra kan lensmannen i enkelte anledninger gi dispensasjon, såfremt sammenkomsten tjener almennyttige eller veldedige formål.

§ 12. Forseelse mot denne vedtekt og mot de i henhold til denne gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 13. Fra ikrafttreddelsen av denne vedtekt — 1 måned efter stadfestelsen — opheves de den 1 september 1911 og 21 februar 1927 stadfestede vedtekter for herredet.

3 oktbr. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi — med ei språkleg retting — stadfest vedtaket åt Gransherad heradstyre, Telemark fylke, i møte 6 mai 1933 og 10 september 1935 um ny politivedtekt for heradet.

Vedtekti skal lyda so:

§ 1. På eller attmed ålmennveg må ingen meinke ferdsla, gjera uppstyr, flokkast saman, koma i slagsmål, huge, skråle, kaste stein eller snøball, danse, spele kort eller fare usømeleg fram i åtferd eller tale. Heller ikkje må nokon på slik stad bjode eller njote rusdrik av noko slag eller vise seg full.

Til ålmennveg vert i denne politivedtekta rekna kvar veg, plass, bru eller tilkome som er etla til eller er open for ålmenn ferdsle.

§ 2. På eller attmed ålmennveg må ingen skade plantingar, stolpar eller gjærde eller nokon ting som er til ålmen

nytte eller pryð. Heller ikkje må nokon rive ned eller 3 oktbr. skjemme uppslag og skilt.

§ 3. Fårlege hundar skal haldast i band. Alle hundar skal ha halsband med eigarens namn og heimstad. Skattemerket skal festas til halsbandet.

§ 4. På eller attmed ålmennveg må der visast stor varsend med handsaming av skytevåpen og når det vert drive med mineringsarbeid.

§ 5. På kyrkjegarden må ein mest mogleg ferdas etter gangar og vegar. Ingen må taka vekk blomar eller fare usømeleg fram.

§ 6. Samankomst med dans — eller annan samankomst av berre eller mest berre selskapeleg eller morosamt slag — må ikkje verte halde utan etter løyve av politiet (lensmannen), dersom det er tilgjenge for ein uviss krins av folk eller for lemer av eit lag eller liknande samanskipnad. Alle slike samankomer må slutte etter avgjerd av politiet (lensmannen). For løyve som her nemnt kan politiet (lensmannen) setja slike vilkår som er turvande eller som er fastsett i vedtekten.

Avgift som vert svara i samhøve med politilov av 10 juni 1927 skal nyttast til politiuppsyn.

§ 7. Ingen må utan løyve av politiet (lensmannen) halda konsert, dramatiske eller andre offentlege fyrestellingar og framsyningar som er nemnt i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4 eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusel, skjotarbane, ringkasting eller liknande. Den som har fenge sovore løyve, skal halda seg etter dei fyresegner som politiet (lensmannen) gjev. For slike tilstellingar som her er nemnt skal det betalast ei avgift til heradskassa frå 5 til 50 kronor etter politiets (lensmannens) avgjerd i kvart tilfelle. Formannskapet kan gjeva etter avgifta.

§ 8. Brot mot denne politivedtekt vert straffa etter § 339, 2 i straffelovi.

Denne vedtekta tek til å gjelda 1 — ein — månad etter ho er stadfest av departementet. Frå same tid held den eldre vedtekta, stadfest ved kongeleg resolusjon frå 3 juni 1893, upp å gjelda.

Skriv frå Justisdepartementet.

3 oktbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest ved-

3 oktbr. taket åt Hovin heradstyre, Telemark fylke, i møte 22 august 1933, 14 august 1934 og 31 august 1935 um ny politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På offentlig veg må ikkje gå fyre seg noko som kan meinka ferdsla, uroa ordenen eller på nokon måte plage dei som ferdast.

Som offentlig veg er i desse vedtektene rekna kvar veg, plass, bru eller tilkome som er etla til eller nytta til ålmen ferdsle.

§ 2. På offentlege vegar eller i nærleiken må ikkje gå fyre seg upplau av folk, kasting med stein, snøball, skrik, larm eller noko som verkar fornermande, eller usømeleg framferd.

Der må ikkje njotas rusdrykk av noko slag og ingen må vise seg full.

§ 3. Ved mineringsarbeid eller annan skjoting på eller i nærleiken av offentlege vegar skal det setjast ut vakter og synast stor varsemnd so det ikkje vert nokon eller noko til skade eller fare.

§ 4. Sinte hundar eller hundar som bruka å meinke folk eller dyr på vegar skal haldast burte frå offentlig veg eller setjast på munnkorg.

Det same kan politiet (lensmann) gjeva påbod um for hundar som etter storleik eller rase kan tenkjast å vera fårlege.

Alle hundar skal hava halsband med eigarens namn og heimstad.

§ 5. Ingen må skjæra, teikna, skrive eller på annan måte skade noko som stend ved offentlig veg, sosom portar, hus, uppslag, tregjærde eller andre ting.

§ 6. Samankomst med dans — eller annan samankomst av berre — eller mest berre selskapeleg eller morosamt slag — må ikkje verta halde utan etter løyve av politiet (lensmann), dersom det er tilgjenge for ein uviss krins av folk eller for lagslemer eller liknande samanskipningar. Alle slike samkomor må slutte etter politiets (lensmannens) si avgjerd.

For løyve som her nemnt kan politiet (lensmannen) setja slike vilkår som er turvande eller som er fastsett i vedtektene.

Avgift som vert svara i samhøve med politilov av 10 juni 1927 kan verta nytta til politiuppsyn.

§ 7. Ingen må utan løyve frå politiet (lensmannen) halda dramatiske eller andre offentlege fyrestellingar eller framsyningar som er nemnt i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4 eller

som næring halda offentleg dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting eller liknande. Den som fær løyve som nemnt skal for kvar kveld eller for kvar fyrestelling betale ei avgift til heradskassa frå kr. 10,00 til kr. 50,00 etter politiets (lensmannens) avgjerd i kvart høve. Avgift skal betalast på forskot til politiet (lensmannen).

§ 8. Same reglar som for § 6 gjeld og for offentlege framsyningar av slike som skodespel, basarar eller liknande som vert tilskipa.

§ 9. Ved festar og samenkomur er det forbode å koma synleg drukken, bråke, kjekle, bruka uhøviske ord eller umoralsk framferd, eller på nokon måte vera til meins i samkoma.

Dei som stend for festane eller samkoma hev plikt på seg til å syta for at desse ordenspåbod vert haldne etter lovi. Politiet (lensmannen) um nokon av dei er tilstades, kan stoppe festen um turvande til ein eller fleire lyt fjerna seg.

§ 10. Utanfor hus eller plassar der offentlege samkomur vert haldne skal det etter det er vorte myrkt, haldast tilstrekkjeleg med ljós.

Alle kjøyregogner skal kjøyrast godt tilsides so dei ikkje meinkar ferdsla.

§ 11. Konsertar, skodespel og liknande framsyningar som hev ålmennyttuge fyremål, kjem ikkje inn under reglane i 7.

Twist um fyremålet vert avgjord av politiet (lensmannen).

§ 12. Alle offentlege festar og samkomur skal slutte kl. 2. Trengs det lenger tid til samkoma hev ein å søkja politiet (lensmannen) um løyve.

§ 13. Brot mot denne vedtekti vert straffa etter § 339 i straffelovi og ellers gjeldande lover.

Denne vedtekti tek til å gjelda 1 — ein — månad etter den er stadfest av departementet. Frå same tid held dei eldre politivedtektene for heradet, stadfest ved kongeleg resolusjon frå 14 desember 1901, upp å gjelda.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

3 oktbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Selbu herredstyre, Sør-Trøndelag fylke,

3 oktbr. i møter 26 november 1934 og 17 august 1935 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten har følgende ordlyd:

§ 1. På eller i nærheten av offentlig vei, hvorunder innbefattet enhver vei, plass, bru og kai som er bestemt til almindelig ferdsel eller benyttes til sådan, må ingen foreta sig noe som kan hemme den almindelige ferdsel, forstyrre den offentlige ro eller være til hinder eller ulempe for de veifarende. Således må der ikke være noen sammenstimling av folk, skrik, skrål, kastning med sten eller sneball. Heller ikke må der på disse steder nytes eller bydes berusende drikke, spilles kort eller danses.

§ 2. På, over eller i nærheten av offentlig vei må ingen skytning finne sted. Det samme gjelder også for avbrenning av fyrverkerier, krutt eller annet sprengstoff hvorved skade kan bevirkes eller de veifarende forulempes. Herfra undtas dog sten- og stubbesprengning når der vies den almene ferdsel tilbørlig hensyn.

§ 3. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets (lensmannens) anordning til ordens oprettholdelse. Folketog og lignende må på forhånd anmeldes til politiet (lensmannen), som kan forby slike op- tog når det finner det påkrevet av hensyn til den offentlige orden. Sang og musikk på offentlig vei er forbudt uten politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 4. På eller nær offentlig vei må ingen kaste eller legge fra sig noe som kan skade eller skjemme vei, grøft, kjøre- redskaper, folk eller fe. Det samme gjelder ting eller ille- luktende stoffer som kan genere veifarende.

Ved begravelser må bar eller løv, som strøes på veien til ære for avdøde, igjen fjernes samme dags aften.

§ 5. Lovlig opslåtte plakater eller kunngjøringer må ikke rives ned, flyttes eller forandres, tilsøles eller gjøres uleselige.

Gjenstander bestemt til offentlig nytte eller pryd må ikke flyttes, skjemmes eller beskadiges.

§ 6. Akning på kjelke, skøiter eller sparkstøtting kan politiet (lensmannen) forby på visse strekninger av offentlig vei når det finnes påkrevet av hensyn til de veifarende.

§ 7. Hingster eller olme kreaturer må ikke gå løse på havn støtende til offentlig vei, med mindre havnegangen er innhegnet med et tilstrekkelig høit og tett gjerde.

§ 8. Hunder som viser sig biske eller glupske eller viser tilbøilighet til å forulempe folk eller dyr eller motorkjøre-

tøier ved å gjø eller fare imot dem, skal efter politiets (lens- 3 oktbr. mannens) bestemmelse holdes borte fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv.

Det samme gjelder hunder som politiet (lensmannen) finner å være farlige på grunn av sin størrelse og rase.

Tisper skal holdes inne i løpetiden.

Ingen må undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller nogen eller på offentlig vei hisse den på nogen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 9. Salg eller overdragelse av tobakk til barn under 15 år skal i enhver form være forbudt med mindre barnet fremviser skriftlig rekvisisjon fra voksen person. Blir politiet (lensmannen) oppmerksom på barn under nevnte alder som benytter tobakk på vei eller annet offentlig sted skal det kunne frata barnet tobakk og — eller — røkesaker og tilintetgjøre disse.

§ 10. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets (lensmannens) tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning.

Enhver tillatelse som gis i henhold til denne paragraf skal være knyttet til en bestemt navngitt person, som personlig skal andra om tillatelsen og som derefter blir ansvarlig for orden og sømmelighet under sammenkomsten. De tilstedeværende plikter å etterkomme denne persons bestemmelser til ordenens oprettholdelse.

Sammenkomster efter denne paragraf skal slutte senest kl. 2 natt.

Politiet (lensmannen) har adgang til å dispensere fra denne bestemmelse.

Tillatelse til sammenkomster efter denne paragraf kan av politiet (lensmannen) når som helst tilbakekalles. Politiet (lensmannen) har rett til å være til stede.

§ 11. Ingen må uten politiets (lensmannens) tillatelse holde offentlige konserter, forestillinger eller forevisninger som er omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 eller som næring holde offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende.

For hver dag eller aften forestilling eller forevisning som omhandlet gis, svares en avgift til kommunekassen av 10 % av bruttoinntekten — dog ikke under kr. 5,00 for hver dag eller aften.

3 oktbr. Kirkekoncert inngår ikke under denne eller foregående paragraf. For tilstelninger i veldedige øiemed svares ikke avgift til kommunekassen.

§ 12. Trenges særlig politiopsyn ved sammenkomster efter §§ 10 og 11, skal herfor betales en avgift til kommunekassen for politiopsynet. Avgiftens størrelse fastsettes for hvert enkelt tilfelle av politiet (lensmannen).

Når politiet (lensmannen) gir tillatelse i henhold til §§ 10 eller 11, kan tillatelsen gjøres betinget av at avgiften for politiopsynet innbetales til politiet (lensmannen) før sammenkomsten finner sted.

§ 13. Forseelse mot denne vedtekt eller mot påbud gitt i medhold av denne, straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2 forsåvidt ikke strengere straff kommer til anvendelse.

§ 14. Fra ikrafttreden av denne vedtekt opheves de tidligere ved kongelig resolusjon av 20 desember 1918 stadfestede vedtekter for herredet.

3 oktbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av den Landbruksdepartementet ved kongelig resolusjon av 7 oktober 1932, dens § 10, gitte bemyndigelse bestemmes herved at de i nevnte kongelige resolusjon fastsatte regler vedrørende kontroll med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige også skal være gjeldende for utførsel av ferskt kjøtt fra Norge til Frankrike. Veterinærdirektøren bemyndiges til å fastsette nærmere regler for kjøttets behandling, merking, veing, emballering og transport.

3 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 28 august 1935 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 114 for Stavanger.

Vedtekten er sålydende:

«Den i bygningslovens § 114 punkt 3 fastsatte høide, 9 meter, kan økes til 9,5 meter, hvor bygningsrådet finner dette forsvarlig og tilrådelig.»

4 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Den ved kongelig resolusjon av 7 juni 1935 fastsatte frist for melding i henhold til § 1 siste ledd i lov om tannlægers rettigheter og plikter av 29 april 1927 med tilleggslov av 31 mai 1935 angående fortsatt virksomhet med innsetning av kunstige tenner forlenges til 1 juli 1936.

Kongelig resolusjon.

4 oktbr.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av Halden bystyre i møte 2 oktober 1934 om et tillegg — om plikt til tuberkulinundersøkelse av dyr — til punkt 6 i de ved kongelig resolusjon av 24 mai 1918 stadfestede forskrifter for handel med melk, dog således at tillegget gjøres som nytt avsnitt til punkt 6 litra b.

Tillegget har følgende ordlyd:

Samtlige besetninger hvorfra der leveres melk eller fløte til Halden, skal være tuberkulinundersøkt innen 2 år fra disse forskrifter er stadfestet, og undersøkelsen skal påbegynnes av autorisert dyrlæge straks efter stadfestelsen. Attest for utført tuberkulinundersøkelse skal straks innsendes til Melkekontrollen i Halden. Skal nye dyr innsettes på fjøsene, må der fremvises attest for tuberkulinundersøkelse fra autorisert dyrlæge før de innsettes. Gårdeierne plikter å skaffe ny tuberkulinattest for alle dyr innen 5 år fra siste tuberkulinundersøkelse er holdt. Tuberkulinundersøkelsene skal foregå efter de for offentlig tuberkulinprøve fastsatte regler.

Kongelig resolusjon.

4 oktbr.

I. Med hjemmel av § 1 i lov om midlertidig innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. At adgangen til å innføre kaffe, rå og brent, her til landet skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet eller den institusjon som departementet dertil bemyndiger, om at departementet eller vedkommende institusjon samtykker i innførselen.
2. At der for utferdigelse av de under punkt 1 nevnte skriftlige erklæringer skal erlegges et gebyr av 20 øre pr. 100 kg av den importerte kaffes vekt, å opkreve av tollvesenet ved innførselen.
3. At Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføininger som er nødvendige til gjennomførelsen av den under punkt 1 nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

4 oktbr.

Handelsdepartementet har besluttet å sette bestemmelsene i kongelig resolusjon av 4 ds. om importregulering for kaffe i kraft fra og med fredag 4 ds. kl. 12.

4 oktbr.

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintran av 22 juni 1928 fastsettes nye bestemmelser vedrørende kvalitetskontroll av medisintran overensstemmende med et fremlagt utkast, som gjeldende inntil videre.

De nye bestemmelser er sålydende:

§ 1. Ved medisintran (tran til medisinsk bruk) forståes i nærværende bestemmelser tran som er skikket til medisin for mennesker og som tilfredsstiller de fordringer til ekthet (oprinnelse) og kvalitet som fastsettes med hjemmel i disse bestemmelser.

§ 2. Enhver som her i landet vil tilvirke tran av fiskelever til medisinsk bruk, skal være undergitt de bestemmelser som Handelsdepartementet fastsetter med hensyn til leverens og de ved tranproduksjonen benyttede apparaters behandling, lokalenes og maskineriets innretning samt tranens omsetning. Før tilvirkningen påbegynnes, må anmeldelse dermed skje til fiskeridirektøren.

§ 3. Ethvert anlegg til fremstilling av medisintran skal være underkastet sådan inspeksjon som Handelsdepartementet bestemmer.

Handelsdepartementet ansetter inspektører og utferdiger instruks for disse.

Inspektøren eller den Handelsdepartementet bemyndiger skal ha uhindret adgang til alle lokaler for tilvirkning eller lagring av medisintran og skal ha rett til å utta kontrollprøver av den tilvirkede tran og den tran som ellers forefinnes på anlegget samt av de til tilvirkningen anvendte materialer, når dette måtte være nødvendig for å konstatere den tilvirkede trans ekthet. Tilvirkeren har å rette sig efter de påbud som inspektøren gir i medhold av instruks og reglement.

Bestemmelsene i denne og i de foregående paragrafer gjelder også trandamperier ombord i fiskefartøier.

§ 4. De i de foregående paragrafer gitte bestemmelser kommer også til anvendelse på ethvert anlegg hvor koldklaring eller filtrering av medisintran finner sted.

Sådanne anlegg skal være underkastet sådan ytterligere kontroll som Handelsdepartementet bestemmer, og eieren skal være forpliktet til å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåen av tranens ekthet eller for tilveiebringelse av statistisk materiale. Sådan opplysning pliktes også avgitt av eierne av andre anlegg for fremstilling av medisintran.

§ 5. Ved tilvirkning av tran til medisinsk bruk må kun 4 oktbr. anvendes sådan fiskelever som foreskrevet i den norske farmakopø (torsk, sei og hyse).

Det er forbudt å selge under benevnelsen «medisintran» tran som er tilvirket av annen lever enn her nevnt eller som har fått andre tilsetninger, bortsett fra tilsetninger i aromatiseringsøiemed, kvalitetsbevarende og kvalitetsforbedrende tilsetninger, som ved bestemmelser utfordiget av Handelsdepartementet eller den som dette bemyndiger dertil, måtte bli tillatt. Slik medisintran skal ha en tilleggsbetegnelse som angir tilsetningens art.

§ 6. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblandes tran som er tilvirket her i riket av lever som i foregående paragraf nevnt, selv om den er koldklaret her i riket.

Ved tran tilvirket her i riket forståes også tran tilvirket ombord på norsk fartøi.

§ 7. Medisintran skal tilvirkes og foredles her i riket i følgende sorter:

- 1) damputvunnet torskelevertran,
- 2) damputvunnet annen medisintran,
- 3) råtran (rå-, blank-medisintran).

Medisintran må ikke selges eller utføres under benevnelsen norsk torskelevertran eller annen benevnelse som angir tranen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk, medmindre den er tilvirket her i riket (jfr. § 6, 2. ledd) utelukkende av lever av torsk (*gadus morrhua*).

§ 8. Tanker, kar, fat, tønner og lignende beholdere, som brukes ved tilvirkning, foredling, lagring og omsetning av medisintran skal merkes overensstemmende med innholdet efter nærmere regler fastsatt av Handelsdepartementet.

§ 9. All tran som utføres her fra landet under benevnelsen norsk medisintran eller tilsvarende benevnelse i norsk eller fremmed sprog (herunder også den engelske betegnelse «cod liver oil» uten tillegg som betegner at tranen er bestemt for dyr), skal ved fremleggelse av kontrollbevis fra en av Handelsdepartementet godkjent kontrollstasjon eller kjemiker for tollvesenet legitimeres å være enten norsk torskelevertran eller annen norsk medisintran med de for sådan tran karakteristiske kvalitetsegenskaper. Beviset utfordiges i to eksemplarer, hvorav et medsendes skibningsdokumentene til den utenlandske importør.

Handelsdepartementet eller den som dette bemyndiger dertil, utfordiger nærmere forskrifter angående de krav som tranen skal tilfredsstille ved den her omhandlede undersøkelse samt angående fremgangsmåten ved undersøkelsen

4 oktbr. og den dertil knyttede prøvetagning og øvrige kontroll og angående bevisets form, innhold og anvendelse og det gebyr som blir å erlegge for det.

§ 10. Medisintran som er tilvirket her i riket utelukkende av lever av torsk (*gadus morrhua*), må ved utførsel være merket («branded») med benevnelsen «norsk medisinsk torskelevertran» eller annen benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir varen å være medisintran av norsk opprinnelse og tilvirket av torsk.

Likeledes må annen medisintran som utelukkende er tilvirket her i riket, ved eksport være merket («branded») med en benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir den å være medisintran og av norsk opprinnelse.

§ 11. Til dekkelse av de med kontrollen av medisintran forbundne utgifter opkreves der ved utførsel her fra landet en avgift av all medisintran av 1 krone pr. 100 kg av varens nettovekt. Avgiften opkreves av tollvesenet. Dens innbringende forvaltes av Handelsdepartementet.

§ 12. Bestemmelsene i foregående paragraf kommer også til anvendelse på tran av utenlandsk opprinnelse, medmindre den kun passerer landet i transitt.

§ 13. Medisintran av utenlandsk opprinnelse skal være underkastet kontroll i den utstrekning som hensynet til beskyttelsen av den norske medisintran tilsier. Handelsdepartementet utferdiger de nærmere regler for denne kontroll.

§ 14. Handelsdepartementet bestemmer i hvilken utstrekning og på hvilke betingelser der skal være adgang til å få medisintran offentlig kontrollert med hensyn til dens vitaminholdighet og til å erholde sertifikat derfor, eventuelt påstempet originalemballasjen.

Likeledes bestemmer Handelsdepartementet hvorvidt og i hvilken utstrekning og efter hvilke regler medisintran som omsettes til innenlandsk forbruk, skal være underkastet kvalitetskontroll.

§ 15. Enhver som får befatning med den her omhandlede kontroll, er — medmindre det gjelder overtredelse av de gitte forskrifter — forpliktet til å hemmeligholde de drifts- og andre forretningsforhold som han derunder blir kjent med.

§ 16. Overtredelse av foranstående bestemmelser eller av de med hjemmel derav utferdигede forskrifter straffes med bøter.

§ 17. Nærværende resolusjon trer i kraft fra og med 1 november 1935. Fra samme tid opheves de ved Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 fastsatte bestemmelser vedrørende kvalitetskontroll av medisintran.

Kongelig resolusjon.

4 oktbr.

I medhold av § 1, jfr. § 2, i lov av 31 juli 1914 om innskrenkning i bruken av redskaper til saltvannsfiskeri m. v. bestemmes:

- 1) Fiskegrunnene Rova og Noreskallen i Mangerfjorden i Manger herred, Hordaland fylke, fredes for garnbruk i 5 år i tiden 1 august til 15 desember. Grensene for det fredede felt fastsettes således: Fra Bunæstangen i rett linje rettv. kurs 212° 6,5 kabellengder fra land, derfra en rett linje som skjærer Torskelandets sydvestlige pynt rettv. kurs 289°. Det fredede felt ligger nordøst for denne grense, og grensen i nord dannes av Mangerlandet og Torskelandet med en linje over Maggen fyr der hvor fjorden er på det smaleste.
- 2) Denne resolusjon trer i kraft straks.
- 3) Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 1. Ved medisintran (tran til medisinsk bruk) forstås i dette avsnitt tran som er strikket til medisin for mennesker og som tilfredsstiller de fordringer til rektitet (oppriktighet) og kvalitet som er fastsat i dette regionalreglement.

§ 2. Trankontrollens inspektører, som utnevnes under fiskeridirektøren, skal i inspeksjonsvesen ha adgang til ethvert anlegg for tilvirkning av medisintran, herunder også anlegg for koldklaring eller filtrering og trandamporier ombord i fiskerifartøier. Disse inspektører har rett til å utføre kontrollprøver av den tilvirkede tran og de til tilvirkningen anvendte materialer.

Eieren av anlegg som foran nevnt skal være forpliktet til å oppbevare de påbud som inspektøren i henhold til sin instruks gir, samt til å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåelse av transens rektitet eller for tilvirkningen av medisinsk materiale.

§ 3. Ved fremstilling av tran til medisinsk bruk må kun anvendes slike fiskerier som foreskrevet i den norske farmakopé (fiske-, eel- og lyselever).

§ 4. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblendes tran som er fremstillet her i riket av lever som i foregående paragraf nevnt, selv om den er koldklart her i riket.

§ 5. Ved tran tilvirket her i riket forstås også tran tilvirket ombord på norsk fartøi.

§ 6. Det er forbudt å blande tran som er tilvirket av annen lever enn i § 3 nevnt eller som er opparbeidet i riket med tran som er tilvirket av annen lever enn i § 3 nevnt.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard